

fens Litra F., kan tvivle om, at det har været Stifterendens bestemte Mening, at Bestyrelsen, saa snart den ikke kom i væsentlig Kollision med Fundatsen, skulde være fuldstændig fri med Hensyn til sin Administration. Hun siger saa klart som muligt, at en Indblanding i den egentlige Bestyrelse fra det Offentliges Side ikke skal kunne finde Sted undtagen i de nævnte Tilfælde. Der er endnu et Punkt, hvorpaa jeg skylder et Svar, og som jeg glemte, da jeg talte før, nemlig det Spørgsmaal, som blev reist af den ærede Forespørger om Regnskabsafleggelsen. Dertil skal jeg bemærke, at Regnskabets er aflagt; men Grunden til, at det endnu ikke er offentliggjort, er den, at det hviler indtil Spørgsmaalet om Fundatsens Forandring er afgjort. Saa snart det er færdigt, vil der Intet være til Hinder for Regnskabsafleggelse; det er aflagt og afgivet til Revisor fra Bestyrelsens Side. Naar jeg altsaa hævder, at jeg ikke finder Anledning til at skrive til en saadan Undersøgelse, som den ærede Forespørger omtalte, maa det være mig tilladt til yderligere Forstaaelse her at gjentage, at Grunden, hvorfør jeg ikke gør det, er den, at jeg mener, at det, jeg har Ret til at undersøge, behøver jeg ikke at undersøge, det ligger klart for, hvad der i saa Henseende er gjort, idet Bestyrelsen selv oplyser det i sin Skrivelse til Justitsministeriet om Fundatsforandringen. Om derimod Bestyrelsens Administration har været sparsomelig, om det har kostet flere eller færre Penge at flytte den omtalte Bygning, som jeg anser den for berettiget til at flytte endog uden min Koncession, betragter jeg som noget, hvori jeg ikke maa blande mig isølge Fundatsens udtrykkelige Forskrifter om den Myndighed, der tilkommer Bestyrelsen. Det er Grunden til, at jeg ikke finder Anledning til at beskikke en Undersøgelse angaaende saadanne Punkter.

Timestad: Den ærede Forespørger fik af den ærede Minister et saa grundigt, klart og ubestrideligt Svar paa sin Forespørgsel, at jeg ikke havde troet, at der vilde være Anledning til at tage Ordet yderligere i denne Sag, og jeg skulde heller ikke have gjort det, hvis ikke til min ikke ringe Forundring den ærede Forespørger i sin Replik til Ministeren trods den Belæring, han havde faaet af Ministeren, syntes at ville fastholde forskellige af de af ham opstillede vistnok høist uholdbare Opfattelser af Fundatsens Ord og Mening, og hvis han ikke i sin Replik til Ministeren havde udtalt sig paa en lang skarper, lang hensynsløs Maade lige overfor de agtede Mænd, der danne Bestyrelsen, end han havde gjort tidligere. Medens det ærede Medlems første Foredrag vistnok var noget mat, kan man derimod sige om det andet, at det havde Fynd og Alemp (En Ste m me: Klem), ja det var en undskyldelig Fortalelse, det ærede Medlem ved bedre end nogen Anden, hvor undskyldelig den er. I sit sidste Foredrag kom

det ærede Medlem endog ind paa at sigte Bestyrelsen for mislig Omgang med Stiftelsens Midler; han sagde rigtignok, at det ikke var i kriminel Forstand og derved tabte det ganske vist ethvert Spor af Mening, thi jeg ved ikke, hvad mislig Omgang med Stiftelsens Midler i ikke kriminel Forstand egentlig vil sige; men jeg tror i hvert Fald, det er Pligt for ethvert Medlem, naar en saadan Raastand kommer frem her i Thinget, at værgede de fra værende hæderlige Mænd mod saadanne løst hentastede Beskyldninger, som ikke have anden Begrundelse end en Henvisning til Klager og Anker i et eller andet obskurt Blad — jeg har ikke set dem — men som i alt Fald ikke foreligge paa en saadan Maade, at der har været Anledning til at tage mindste Hensyn til dem. Det kan ikke negtes, at det har maattet forundre noget (Af brydelse.) — jeg har ikke set dem i noget af de Blade, jeg læser — det maatte unegtelig i høi Grad forundre at se en Forespørgsel af den Art komme frem i Thinget, som gik ud paa at drage en privat Stiftelses Forhold ind under Behandling her i Folkethinget. Det var jo saa meget mærkeligere, som denne Stiftelse var i sin allerførste Borden eller Begyndelse, og der altsaa ikke kunde være Anledning til just at kaste sig ind i en Behandling af selve dens Forhold; men det maatte være dobbelt paafaldende, naar man saae, med hvilken Omhu netop Stifterinden havde søgt at værne Stiftelsen mod saadanne Indgreb fra det Offentliges Side, og særlig kan jeg vel sige maaste netop fra dette Things Side; thi jeg tror ikke, det er nogen Hemmelighed, at det er de talrige Forsøg, som man her har gjort paa at annektere slige Stiftelser, der hos Stifterinden fremfaldte Frygt for, at en lignende Annektionsløst skulde gjøre sig gjældende med Hensyn til den Stiftelse, hun vilde oprette, og at hun derfor søgte at værgede den imod, at der fra det Offentliges Side skulde kunne finde en Indgriben lige overfor Bestyrelsen Sted udenfor visse overordentlig nøie betegnede Tilfælde. Dette har hun med megen Omsigt søgt at værgede Stiftelsen imod, som det viser sig, ikke med fuldstændigt Held, men der er dog i alt Fald fra hendes Side gjort, hvad der kunde gjøres i denne Henseende. Det er jo nemlig, som den ærede Justitsminister har paapeget, saaledes, at der ikke fra det Offentliges Side maa finde nogen Indblanding Sted i Bestyrelsen i andre Tilfælde end netop, hvor der foreligger Grund til at antage, at Bestyrelsen har gjort sig skyldig i væsentlige Brud paa Fundatsen eller i mislig Omgang med Stiftelsens Midler. „Mislig Omgang med Stiftelsens Midler“ betyder vistnok en kriminel strafbar Omgang med disse Midler, og naar derfor det ærede Medlem ikke antager, at den „mislige Omgang med Stiftelsens Midler“ har været af en saadan Natur, saa maa han ogsaa være enig i, at den ikke kan falde ind under denne Bestemmelse. Det viste sig, at det ærede Medlem ved det Udtryk „mislig Om-